

۷ سرفصلی و عنتیبار آن در حقوق ایران

د - فوابط موثر در میزان سرفصلی:

.....

در ماده ۱۱ قانون روابط مالک و مستأجر سال ۱۳۳۹ که با وضع قانون روابط موجر و مستأجر سال ۱۳۵۶ منسوخ گردیده است، اعلام شده بود که :

" میزان حقوق کسب و پیشه یا تجارت با توجه به موضوعات زیر، از طرفدادگاه تعیین می‌شود :

۱- موقعیت و مرغوبیت محل کسب و پیشه یا تجارت

۲- شرایط و کیفیات اجاره از لحاظ مزاوائی که در عقد اجاره برای موجر یا مستأجرمنتظر گردیده است.

۳- طول مدت اشتغال مستأجر به کسب و پیشه یا تجارت درمورد اجاره و حسن شهرت او و که در معروفیت محل مذبور مؤثراً فتاده است.

۴- وضع محل اجاره از نظر نوع بنا

۵- مخارجی که مستأجر به منظور آماده نمودن محل مذبور از حیث قفسه‌بندی و تهیه اشیاء موردنیاز و سایر تزئینات داخلی متحمل گردیده است.

۶- نوع کسب و پیشه یا تجارت.

آیین نامه نحوه تعیین و تشخیص و پرداخت

حق کسب و پیشه یا تجارت مصوب یکم تیرماه ۱۳۴۸

هیأت وزیران در ماده ۵ دقیقتاً "تعیین ضوابط را ملک تعیین سرفلی پرداختو به مالکین دانسته و هیأت‌های ارزیابی را مکلف نموده است که با ملاحظه ضوابط یا دشده نسبت به تعیین میزان حق کسب و پیشه یا تجارت مالکین یا متصرفیتی کسی محل کار آنان در اثر اجرای طرحهای احداث و توسعه معابرونوسازی و عمران شهری از بین می‌رود، اقدام نمایند. (۱)

ضوابط ارائه شده در مقررات مذبور را، در عمل، کارشناسان رسمی دادگستری موردنموده قرار نموده‌اند و این گروه معمولاً سرفلی هر محل را با توجه به قیمت خرید و فروش املاک مشابه در محل تعیین می‌کنند. (۲) بطورکلی عوامل و ضوابط تشکیل دهنده سرفلی دونوع است:

۱- عوامل و ضوابط مادی:

کلیه اموال و مال التجاره و ابزار و ماشین‌آلات با زرگان، عوامل و معیارهای مادی تعیین میزان سرفلی محل است.

۲- عوامل و ضوابط معنوی:

مهترین ضوابط غیرمادی که مقدار سرفلی مستقیماً تحت تأثیر آنهاست موارد ذیل است:

الف - مشتریان محل

مشتریان عبوری محل تجاری کسانی هستند که با توجه به

(۱): غلامرضا حاجتی اشرفی، مجموعه قوانین و مقررات شهرداری و شوراهای اسلامی (تهران: گنج داش، ۱۳۶۵)، ص ۱۲۴.

(۲): کاتوزیان، پیشین، ص ۴۵۷.

موقعیت مغازه از آن خریدمی‌کنند و یا به آنجا مراجعه می‌نمایند و چندان توجهی به وضع خصوصیات شخصی کاسب و یا تاجر ندارند. مشتریان دیگری هم هستند که با توجه به فعالیت و نحوه عمل و رفتار و حسن شهرت با زرگان ، طرف معامله او قرار می‌گیرند و این دسته مشتریان ثابت تاجر را تشکیل می‌دهند.

مشتری (Client) از مهمترین ضوابط غیرمادی سرقفلی است و اساس کار تاجر و صنعتگر را تشکیل می‌دهد. حق کسب و پیشه و یا تجارت بدون وجود مشتریان نمیتواند تحقق پیدا کند. کثرت مشتری و موقعیت محل ، در جذب آن (به فرانسه - achalandage) موجب پیدا یش رقابت بین با زرگانان می‌گردد که بطور غیرمستقیم در بهبود و مرغوبیت کالاهای تولیدی یا مورد فروش موثر واقع می‌شود . هرگاه رقابت بین تجار از نوع رقابت مکارانه باشد ، بطور قانونی موجب مسئولیت مدنی (ازباب تسبیب) و کیفری است . در رقابت مکارانه ، شخصی که غالبا " همکار با زرگان دیگری است با توطئه و تهمت زدن و یا با معیوب و نامرغوب جلوه‌دادن کالاهای همکار ، مشتریان اورا از انجام معامله با او منصرف می‌سازد . در این حالت بدیهی است که افزایش تدریجی مشتریان با زرگان ، بتدریج موجب افزایش سرقفلی محل نیز خواهد شد .

ب - اسم و علائم مشخصه تجارتی (Nom de Commerce)

عنوانی که تاجر یا شرکت تجاری با استفاده از آن تجارت می‌کند ، در جلب توجه مشتریان مؤثراست . چنانکه اسم تجارتی نام خانوادگی تاجر باشد جزو حق کسب یا پیشه یا تجارت می‌گردد و یکی از عناصر دارائی اوتلقی و با آن انتقال می‌یابد اما

خریدار نمی‌تواند با استفاده از نام خانوادگی فروشنده به کار خود ادامه دهد و لازم است برای دفع توهمندی "سابق" بعد از آوردن اسم تاجر قبلی استفاده نماید.

سوء استفاده از اسم تجاری بازرگان تجاوز به حقوق قانونی و محترم اوست و با توجه به صراحت ماده یک قانون مسئولیت مدنی مصوب ۱۳۳۹ ه. ش. ۰، موجب الزام شخص به جبران زیان وارد خواهد شد.

ج - تابلوی مغازه (Enseigne)

تابلوی مغازه برای ممتاز و مشخص کردن آن از مغازه‌های مشابه است و معکن است بنام کوچک و یا نام خانوادگی تاجرباشد. ولی غالباً بسايك واژه خوش معنی و آراسته و یا باعلامتی خاص مشخص می‌گردد. تابلوی محل کسب از حقوق معنوی بوده و به کسی تعلق دارد که دراستفاده بر دیگران مقدم بوده است، تابلو از ضوابط سرقفلی است و تؤام با آن منتقل شده و یا به اجاره داده می‌شود. استفاده دیگری از نوع تابلوی متعلق به شخص پیشین در محدوده جغرافیائی خاص که عرفاً "مشتریان ثابت در آن زندگی می‌کنند، ممتوح است. هرگاه محدوده جغرافیائی وسیع باشد استفاده از تابلوی مشابه تابلو تاجر یک محل در محل دیگر فاقد اشکال است، مگر تابلوی مغازه‌های بزرگ و معروف که تداعی شعبه را نماید که در این صورت استفاده از آن در تمام نقاط شهر و بعضاً "کشور ممنوع است. (۱)

---

(۱) : صدرزاده افشار، پیشین، ص ۶۲ و کیائی، پیشین، ص ۹۵ .

د - حق مالکیت صنعتی و بازرگانی و علامت کارخانه (Les marques de fabrique)

علامت کارخانه و اشکال و ترسیمات صنعتی از خواسته سرقفلی است. حقوق متعلقه براین علامت شبیه حقوق مؤلف بوده و موردهمای پیت قانونگذار است. علامت کارخانه و مخصوصاً توجه مشتریان را برانگیخته و در سرقفلی ملک موثر خواهد بود.

مطابق ماده ۱ قانون ثبت علامت و اختراعات مصوب تیرماه ۱۳۱۰ ه. ش. علامت اعم است. از: نقش، تصویر، رقم، مهر، لفاف و غیره که برای امتیاز و تشخیص محصول صنعتی و تجارتی یا کشاورزی اختیار می‌شود. داشتن علامت تجارتی اختیاری است مگر در مواردی که دولت برای مشخص بودن کالا و بررسی مراعات موازین استاندارد در آن، تعیین علامت را ضروری تشخیص دهد. علامت کارخانه و مالکیت صنعتی و بازرگانی قابل ثبت در اداره ثبت شرکتهاست و از این طریق تجاوز دیگران به حقوق دارندگان قبلی محدود و قابل جلوگیری خواهد بود.

ه - پروانه کسب:

oooooooooooo

"اصولاً" اشتغال به امور تجاری، نیاز به اجازه مخصوص از طرف مراجع صلاحیتدار دارد. این اجازه کتبی که از آن به "پروانه کسب" یا بعضاً به "جوز کسب" یاد می‌شود، نوع اشتغال و رشته فعالیت فرد را مشخص می‌کند. پروانه کسب برای دارنده آن هم عامل ایجاد محدودیتها و هم موجب پیدایش برخی امتیازها می‌گردد. از این لحاظ محدودیت ایجاد می‌کند که به طور

قانونی دارنده پروانه کسب را متعهد می‌نماید که حوزه فعالیت تجاری خود را در چارچوب مشخص شده درسنند محدود سازد.

امتیازها یعنی که به طور قانونی و عملی برای دارنده پروانه کسب وجود دارد از اهمیت خاصی برخوردار بوده و آزادی فعالیت شغلی شخص را در قلمرو معینی به همراه دارد و اقدام به دائرکردن فعالیتها ی همنوع و یا مشابه از طرف دیگران را تا حوزه جغرافیا یعنی مشخصی - بسته به نوع اشتغال و محل آن - ممنوع می‌گردانند. علاوه بر این دارندگان پروانه‌های کسب به راحتی می‌توانند به عضویت در اتحادیه‌های صنفی مربوطه درآمد و تحت شرایطی از کالاهای سهمیه‌ای و ازدیگر حقوق عضویت از قبیل : دریافت وام، اخذ اعتبار و ... برخوردار گردند. این امتیازها برای بازرگان اهمیت فراوانی داشته و به طور مستقیم در میزان سرقفلی محل کسب او مؤثر است. بنابراین پروانه کسب یکی از عوامل بساز تشکیل دهنده حقوق تجاري به شمار می‌رود.

برخی از پروانه‌ها قائم به شخص تاجر یا کاسب بوده و با انتقال سرقفلی به منتقل الیه واگذار نمی‌شود مانند پروانه مربوط به فروش دارو - که با ضوابط خاصی به افراد واحد شرائط داده می‌شود . بر عکس ، بعضی از پروانه‌های کسب به شخص بازرگان مربوط نبوده و توأم با معامله سرقفلی ، به انتقال گیرنده واگذار نمی‌گردد. (اغلب پروانه‌ها از نوع دوم است) مانند پروانه مربوط به اغذیه فروشی، پروانه تصدی حمل و نقل ، پروانه بنگاه‌های معاملات املاک و ...

از پیوستگی میان پروانه کسب و سرقفلی اماکن تجارتی

نهايد چنان برداشت کرد که پروانه لزوما " با انتقال سرفلی " محل به واکذا رشونده منتقل می‌گردد . نه تنها در پروانه‌ها یعنی که به شخص بازگان مربوط هستند (و با واکذاری محل کسب به دیگری نمی‌رسند) بلکه در پروانه‌های دیگر نیز انتقال دهنده سرفلی می‌تواند پروانه را استثناء کرده و آن را با شخص دیگری معامله نماید . به عبارت دیگر پروانه کسب به طور مستقل قابل معامله بوده و استثناء آن از سرفلی جایز است . (۱)

فصل دوم

اعتبار سرفلی در حقوق فعلی ایران

کلیات :

همان طور که قبلًا " اشاره شد (۲) ، حق کسب و پیشه و تجارت یا سرفلی - به مفهوم کنونی خود - بیش از سی و چند سال نیست که در نظام اقتصادی ایران وارد گردیده است ، این حق (کسب ، پیشه و تجارت) در مفاهیم ابتدایی ، میان ایرانیان قدیم معمول و رایج بوده است و آن را در زمان سابق که صناعت‌هنجوز پیشرفت محسوسی نکرده و به طور طبیعی نیز پاسخ به مسائل نوین را طلب

---

(۱) : ماده ۳۶۰ قانون مدنی مقررداشته است :
" هرجیزی که فروش آن مستقلان " جایز است ، استثناء آن از مبیع نیز جایز است . "

(۲) : موسسه مطالعات و پژوهشیان بازگانی ، ماهنامه بررسیهای بازگانی ، شماره ۷ (ذرما ۱۳۶۷) ص ۱۱۰ .

نمی‌کرد اختصاص به کشاورزی داده و از آن به حق آب و گل یاد می‌کردند. (۱) به تدریج این حق به نام "سرقفلی" برای مستأجرين (کاروانسراها، حمامها و دکاکین) نیز شناخته شده و آن را مزد گشودن قفل دانسته‌اند. (۲)

به هر حال تا سال ۱۳۳۹ ه . ش . قانونگذار خود را فارغ از وضع مقررات خاص در این زمینه مovidید تا اینکه عملکرد عمومی و محسوس مردم در این زمینه اورا واداشت که به این پدیده نوظهور حقوقی ، اعتبار قانونی بخشد و بدین ترتیب برای اولین بسیار در ایران " سرقفلی مستأجر " مورد پذیرش قانونگذار - در قانون روابط مالک و مستأجر مصوب سال مذکور - قرار گرفت . این قانون ، با تصویب قانون روابط موجر و مستأجر در دوم مرداد ماه سال ۱۳۵۶ ه . ش . ملفو گردید . قانون اخیرالذکر ، هم شامل اماکن استیجاری تجارتی و محلهای کسب ، و هم شامل اجاره و استجاره اماکن مسکونی بود . تا اینکه در سیزدهم اردیبهشت ماه ۱۳۶۲ ه . ش . مجلس شورای اسلامی مقررات جدیدی را به نام قانون " روابط موجر و مستأجر " مورد تصویب قرار داد . مطابق نص مسوده اول و پانزدهم این قانون : " اماکنی که برای سکونت یا تراصی یا موجر به عنوان اجاره یا صلح منافع یا هر عنوان دیگری به منظور اجاره به تصرف متصرف داده شده یا بشود اعم از اینکه سندرسمی

(۱) : علی اکبر دهخدا ، پیشین ، زیروازه سرقفلسو یادداشت
مُولف .

(۲) : فرهنگ آندراج به نقل از علی اکبر دهخدا ، پیشین ، زیر همان وازه .

یا سند عادی تنظیم شده یا نشده باشد مشمول مقررات این قانون و قانون مدنی است". بنا بر این از جمع مقررات این دو قانون چنین نتیجه می‌شود که حاکمیت قانون روابط موجرومستاً جر (مصوبه سال ۱۳۵۶) درخصوص اماکن تجاری استیجاری به قوت خود باقی بوده و قانون جدید التصویب فقط شامل اجاره اماکن مسکونی است.

در قانون حاکم بر اجاره محلهای کسب و پیشه و تجارت، فصلی دردو ماده به حق کسب یا پیشه یا تجارت اختصاص داده شده است و در بعضی از مواد دیگر این قانون مانند ماده ۱۵ نیز این عنوان دیده می‌شود.

حسب اعلام ماده ۱۸ قانون مورد بحث میزان حق کسب یا پیشه یا تجارت منوط به اصول وضوابطی شناخته شده است که در آینه نامه خاصی پیش‌بینی و اعلام می‌گردد . تاکنون چنین آینه نامه‌ای به تصویب نرسیده و ضوابط تعیین سرفصلی - همچنان که در گذشته گفته شد - "عمل" به دست کارشناسان رسمی دادگستری است . ماده ۱۹ قانون حاکم بر اجاره اماکن تجاری (قانون سال ۱۳۵۶) در فراز دوم مقرر می‌دارد : " هرگاه در اجاره نامه حق انتقال به غیرسلب شده یا اجاره نامه‌ای در بین نبوده و مالک راضی به انتقال به غیر نباشد باید در مقابل تخلیه مورد اجاره ، حق کسب یا پیشه یا تجارت مستأجر را بپردازد والا مستأجر می‌تواند برای تنظیم سند انتقال به دادگاه مراجعه کند ، در این صورت دادگاه حکم به تجویز انتقال منافع مورداً جاره به غیر و تنظیم سند انتقال در دفترخانه تنظیم کننده سند اجاره نامه سابق یا دفترخانه نزدیک ملک (اگر اجاره نامه رسمی در بین نباشد) صادر و رونوشت آن را بدفترخانه

مربوط ارسال می‌نماید و مراتب را به موجر نیز اعلام خواهد نمود،
مستأجر جدید از هر حیث نسبت به تمام شرائط اجاره قائم مقام
مستأجر سابق خواهد بود. "(۱)"

همان طور که ملاحظه می شود قانونگذار در این ماده برای مستأجری که محل کسبی را به اجاره صرف در اختیار گرفته بدون آنکه سرفلی محل را معامله و برای خود انتقال دهد، حق کسب و پیش و تجارت را شناخته و آن را قابل مطالبه از مالک و مستأجر ثانی محسوب داشته است. پذیرش سرفلی برای این قبیل مستأجرین - حسب اعلام شورای محترم نگهبان^(۲) - قادر عنوان شرعی است و حکم آن احالة به کتاب تحریرالوسیله شده و در این کتاب نیز اخذ وجهی به عنوان سرفلی و بقاء مستأجر در عین مستأجره (بدون رضای مالک) حرام شمرده شده است و اضافه گردیده که اگر مستأجر در مکان مذکور (بدون اذن مالک) باقی بماند و آنجا را تخلیه نکند در حکم غاصب عاصی است و مسئولیت تلف مال بسیار است اگرچه تلف در اثر حوادث سماوی پیش آید.^(۳)

با توجه به این نظر که از طرف شورای محترم نگهبان

(۱) : روزنامه رسمی شماره ۹۵۱۸ (مورخ ۱۳۵۶/۶/۱)

(۲) موسسه مطالعات و پژوهشیای بازگانی، ماهنامه بررسیای بازگانی، شماره ۷ (آذرماه ۱۳۴۷)، امّوّق

118-2

(٤) : روح ا... امام خمینی، تحریر الوسیله (قم : موسسه النشر
الاسلامی التابعه لجماعه المدرسین بقم المشرفه ، ١٣٤٣) ص

- با اختیارات حاصله از اصل چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران - اعلام گردیده است ، باید دید که آیا هنوز ماده ۱۹۵ و بقیه مواد مربوط به پذیرش حق کسب و پیشه و تجارت مستأجري از لحاظ نظام حقوقی ایران به قوت خود باقی است یا نه ؟ و آیا تائین ماده از طرف مجلس قانونگذاری نسخ نگردیده قابل اجراست یا خیر ؟ یا اینکه با اعلام نظر (کتبی) شورای نکهبان این مواد از دور قوانین مدون خارج گردیده و قابلیت اجرایی ندارند .

خواسته محترم سلام علیکم

در صورت تاییل باشتارک ماهنامه بلطخاخی اشتران دوره دخواستی را به عنوان شماره ۲۸۹۹ بانک ملی ایران، شعبه کربلای خان زند، تهران داریزو اصل فیض بانکی را هر راه با آدرس دقیق و مشخصات خود به شفافی مؤسسه ارسال فرمایید . تغیر آدرس یا مکونه اشکال در دریافت ماهنامه و نظرات پیشنهادات خود را به آدرس مؤسسه یا از طریق شماره تلفن ۰۳۹۶۲۸ دارموده در میان گذارد .
ماهنامه بررسیهای بازنگاه